Заключение:
Прекрасни нозе

Прекрасните нозе са мръсни и износени, защото неуморно разнасят славното послание на надежда в един безнадежден свят.

Истинското тайнство не е нито обикновено вероизповедание или обред, нито форма, а е служба към Бога и хората. Най-красноречивата молитва е молитвата чрез ръцете, които лекуват и благославят. Най-висшата форма на поклонение е поклонението на неегоистичното християнско служение. Най-великата форма на хваление е звукът на посветените нозе, търсещи изгубените и безпомощните.

– Били Греъм[1]

Имате ли прекрасни нозе? Осъзнавам, че това е най-странният и неочакван въпрос, който може да се задава в края на книга за Благовестието, но аз все пак ще го задам. Имате ли прекрасни нозе?

Краката очевидно не са една от най-видните теми в Писанията. Въпреки това някак си се говори за тях в над 300 стиха в нашия Стар и Нов завет. В повечето случаи тези стихове говорят за миене на крака, падане в нечии крака в знак на смирение или прослава и полагане на нещо в нозете на някого като символ на признаване на авторитет. Като цяло краката са нещо мръсно, миризливо и по мое скромно мнение, една от по-непривлекателните части на човешкото тяло.

Има обаче едно място в Писанията, където Бог чрез пророк Исая всъщност прославя краката и говори за тяхната прелест: „Колко са прекрасни върху планините краката на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сион: Твоят Бог царува!“ (52:7). Краката, които Бог почита като прекрасни, не са онези, които имат перфектна форма или са били на педикюр с полирани нокти, нито пък са тези, които са украсени със скъпи обувки или накити. Прекрасните нозе са всъщност мръсните и износените, защото те неуморно разнасят славното послание на надежда в един безнадежден свят.

Живеем в свят, помрачен от грозотата на греха. Това е свят, който е отхвърлил Бога и Неговото царуване и сега живее в последствията от това решение. Всички краища на земята и всеки човешки живот са били докоснати от злото и смъртта на греха. Но Бог, нашият велик мисионерски Бог, дойде да ни възстанови и освободи от робството на греха чрез кръста. Там, където някога имаше вражда с Бога, в Исус намираме мир и възстановяване, защото сме станали деца на Бога със славно наследство. Където някога имаше безнадеждност и страх, сега имаме добри вести за радост и любов в Христос. Където някога имаше смърт, сега имаме спасение и вечен живот в милостта на Бога, Който царува суверенно над цялата история.

> *И така, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? Онзи, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко? Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? Кой е онзи, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и беше възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас? Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или утеснение, гонение или глад, голота, беда или меч? Както е писано: „Убивани сме заради Тебе цял ден; смятани сме като овце за клане“. Но във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. Защото аз съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито началства, нито сили, нито настояще, нито бъдеще, нито височина, нито дълбочина, нито кое и да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.* (Римляни 8:31–39)

По Божията благодат тази добра новина за спасение е достигнала до нас. Ние познахме великата любов на Христос и намерихме живот и дом в Него. И сега сме призовани да се изправим и да отидем, следвайки нашия Бог на мисията в света, като споделяме същото това послание на надежда с нежност и уважение.

Исус имаше най-красивите нозе, защото донесе на изгубените и безпомощните това послание за надежда и любов от Небето. Тези крака станаха причина за спасението и изцелението на всички хора, когато бяха окървавени и приковани на кръста. Колко са прекрасни нозете, които заведоха Исус до там, за да можем да бъдем изцелени и праведни! „Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиито рани вие оздравяхте“ (I Петрово 2:24).

Апостолите, които станаха свидетели на смъртта и възкресението на Исус, последваха Неговите стъпки, като занесоха това послание за мир и надежда в Йерусалим, Юдея, Самария и до краищата на земята. Прекрасните им мисионерски нозе започнаха революция в този свят, овластени от Святия Дух, като предадоха вестта за Божието царуване и спасение. Места, които някога са били управлявани от тъмнина и безнадеждност, сега бяха трансформирани от Евангелието.

Те с вярност живяха призива си в света и предадоха посланието и задачата си на следващото поколение. Ние, които четем тази книга, можем да сме благодарни за многото прекрасни нозе в историята, които са носили това добро послание на спасение и са го предали на своите съседи, колеги и сънародници, както и на нас. То все още е отчайващо необходимо, тъй като само то съдържа послание на надежда за нашия свят:

„И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име, дадено на човеците, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния 4:12).

Сега сме призовани да отидем в нашите домове, училища и квартали, украсени с прекрасните крака, които носят посланието на надеждата. Като се подчиняваме на Божието велико поръчение да носим Благовестие на изгубените и безпомощните, Той ще бъде прославен в този свят чрез нас. Тогава непременно ще каже за нас: „колко красиви са краката на онези, които носят благовестието”.

Вие имате ли прекрасни нозе?

Стих за запомняне: Исая 52:7

Колко са прекрасни върху планините краката на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сион: Твоят Бог царува!

- Как този стих ви насърчава и мотивира да бъдете верни на Великото поръчение?

- Прегледайте отново всички предишни стихове за запомняне. Успяхте ли да ги запомните? Кои от тях трябва да си припомните? Кои са особено важни за вас на този етап?

Прекрасни нозе

Ти и аз сме натоварени с голямо съкровище – Евангелието на Исус, което има властта да спасява! Сега сме изпратени да отидем „с краката си, обути с готовност чрез благовестието на мира“ (Ефесяни 6:15), следвайки нашия мисионерски Бог в света, за да могат всички да имат възможността да познаят Неговата любов, спасение и царство. Всички ние трябва да бъдем украсени с прекрасните нозе на благовестител и послушно да отидем в отговор на Неговото велико поръчение, като се учим да бъдем „винаги готови да отговаряте (но с кротост и страхопочитание) на всеки, който ви пита за вашата надежда“ (I Петрово 3: 15). Това е призивът към всички, които следват Исус.

Нашият мисионерски Бог е наредил на всеки от нас да отиде там, където е поставен, за да бъде Негов свидетел, така че всички да намерят живот и спасение в Него (Глава 1). Нашето свидетелство започва, когато преживеем Неговата, изпълнена с благодат, работа в нашия живот и когато се учим ежедневно да живеем и вярваме в Евангелието (Глава 2). Тогава ще се превърнем в хора на надеждата. Като опознаваме истински своя велик Бог, сърцата ни ще започнат да изглеждат все повече като Неговото и ще започнем да имаме същата страст и същата любов – също ще обикнем изгубените и ще желаем тяхното спасение (Глава 3). Това, разбира се, ще ни накара да се молим за света и за нашето вярно свидетелство, знаейки, че мисията принадлежи на Бога и че само Той спасява (Глава 4). Това също ще ни накара да отидем в света, следвайки примера на Исус в мисията (Глава 5). Когато отидем, ще видим, че реколтата е изобилна; ние ще култивираме тази реколта, като работим заедно с Духа в изграждането на доверие, предизвиквайки любопитство, насочвайки хората към Исус и водейки ги в Ученичество (Глава 6). Ние ще свидетелстваме с думи и дела, като правим Евангелието видимо чрез нашия живот (Глава 7), като свидетелстваме за Бога в духовни разговори (глави 8 и 9) и като водим други към Исус чрез Писанията (Глава 10). Свидетелстването не е нещо, което правим сами, а в компанията на спасените Божии деца. Нашето единство е едно от нашите най-големи свидетелства (Глава 11). Докато следваме Исус в мисия, със сигурност ще срещнем опозиция, тъй като имаме истински враг, който се стреми да заслепи хората от този свят за Божията доброта и милост. Това никога не бива да бъде причина да спрем да свидетелстваме, а по-скоро нашата вяра във всички обстоятелства – включително страданията, ще донесе слава на Бога и ще послужи, за да направим Христос познат в нас и чрез нас (Глава 12). Христос ни е подготвил за тази мисия и ще ни даде възможност да бъдем Негови верни свидетели през целия ни живот (Глава 13), които носят добри новини, които прогласяват мир и спасение. Тогава ние ще бъдем известни като хора с прекрасни нозе и Бог ще бъде прославен в света като Този, Който царува с чудесна милост и спасява с благодат.

Отивайки към края

Достигнахте до края на това изследване на Благовестието. Искрено се надявам, че дискусиите, есетата и дейностите ви помогнаха да познавате и обичате Исус по-дълбоко, както и да растете в увереност и страст за Неговата мисия в света. Убеден съм, че докато продължавате да си сътрудничите с Исус, като носите добри новини и надежда в нашия изгубен и разрушаващ се свят, вие ще продължите да израствате като Негови ученици и свидетели. Нещо повече, аз съм убеден, че докато продължавате да действате според всичко, което сте научили на тези страници, ще изпитате голяма радост. Както Исус каза: „Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате“ (Йоан 13:17). Моята надежда и молитва е, че ще продължите да слушате призива на Исус и да Го следвате в мисията, за да могат другите да намерят надежда и спасение чрез вас и Бог да се прослави във вас!

> *А на Този, Който според действащата в нас сила може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христос Исус във всички родове отвека довека. Амин.* (Ефесяни 3:20–21)

В отклик на Словото

Празник и преговор

Отделете известно време да мислите и споделяте с духовния си партньор какво сте научили и преживели заедно като свидетели. Помислете за начин да отпразнувате заедно постиженията си и Божията добрина във вашия живот.

Някои въпроси, които биха ви помогнали да размишлявате и споделяте:

- Кои са някои от основните уроци и области на растеж, които преживяхте, докато учехте и споделяхте заедно? Как видяхте Бог да работи във и чрез вас, когато подхождахте с вяра?

- Кои дейности ще продължите да упражнявате, за да можете да не спирате да израствате като свидетел на Исус?

- Дайте някои примери за това, което сте научили от своя духовен партньор. За кои полезни качества и характеристики в него/нея сте особено благодарни?

Молитва един за друг

Отделете известно време да благодарите на Бога за това, на което ви е научил и за начините, по които ви е водил. Молете се един за друг да продължавате да израствате като Христов ученик и свидетел.

Небесни Татко, ние Ти благодарим за Твоята милост и благодат. Благодарим Ти още веднъж за спасението и за многото милости в нашия живот. Благодарим за верните хора, които са споделили Благовестието с нас и се молим да ни помогнеш и ние да бъдем хора с прекрасни нозе, които споделят Евангелието с другите. Молим се Твоят Дух да ни изпълва, да ни дава сила, да ни води всеки ден, за да споделяме надеждата, която имаме в Теб. Обичаме Те и копнеем Ти да бъдеш прославен във и чрез нас чрез нашето свидетелство в света около нас. Молим се Твоето царство да дойде и да бъде Твоята воля както на Небето, така и на Земята. Защото Твое е Царството и силата и славата во веки. АМИН.

---

[1] Цитирано в Johnston, Thomas P. *Examining Billy Graham's Theology of Evangelism* (Wipf& Stock Pub 2003): 169.